

Iz zajednice | 13/10/2024

Amaterska kulturna scena kao most između podjeljenih zajednica

👤 Piše: Srđan Sekulić

„Na kraju se sve svede na ono da smo zapravo svi mi samo ljudi, ali uticaj medija, politike i okoline zna puno da formira čovekovo mišljenje“

Teško je zamisliti da je u jednoj sredini sport više objedinjujući faktor nego što je to kultura u širem smislu. Ali to je očigledno moguće u Vukovaru i pored toga što su se nakon decenija od ratnih stradanja ljudi međusobno povezali i žive normalnim životom.

Istina, kulturna delatnost većinskog naroda, a pogotovo nacionalnih manjina, vezana je za očuvanje sopstvenog identiteta, ali taj identitet je isto tako vezan i za zajednički

~~jedan od onih koji se prepoznaje u toj sceni je Damir Babić. On je na amaterskoj dramskoj sceni u Vukovaru i okolini aktivan već dugi niz godina.~~

„U ovaj oblik kulture uključio sam se pre nekih devet godina, kada je moja draga prijateljica Katja Petrović krenula da osniva dramsku sekciju koja je radila u Udruženju 'Vukovarci dobre volje'. Na početku je bila ideja da se glumi za decu, ali bilo nas je tada šestoro i napravili smo jednu predstavu o Vukovaru, političko-socijalnu. Kada smo izvodili tu predstavu, mislim da je to do danas bio najveći odziv publike u Hrvatskom domu u Vukovaru u novije vreme, gde je došlo preko 400 ljudi. Predstava je zaista bila dobro urađena, ali kako to već ide u Vukovaru, nije baš zgodno da se politika kritikuje pa se ubrzo ekipa raspala i ostalo nas je jako malo“, kaže Babić.

Damir Babić

Po osnivanju „Scene Martin“, amaterske dramske grupe, Davor Babić je godinu dana nakon toga pozvan u istu da postane njen član, što je i prihvatio.

„Krenuli smo sa predstavom 'Buba u uhu'. Tu je bilo nas dvoje Srba, ostalo su bili Hrvati. U počecima je bilo malo pipavo kada bi se pomenule nacionalnosti, ali ja sam po tom

čovjekovo mišljenje. O vukovarskoj sceni Martin i danas sam aktivan i zaista nemam nikakvih problema s te strane. Svi znaju da sam Srbin i da sam običan čovek", naglašava.

Našto kasnije prešao je u obližnji Pačetin, odnosno u dramsku sekciju KUD-a „Branko Radičević“, gde je imao želju da radi sa režiserom **Cvetinom Aničićem** iz Šida koji tamo radi već puno godina. „On me je spojio sa ljudima iz Pačetina koji su prihvatili da im se pridružim, ali desilo se nešto zanimljivo. Ni oni na osnovu mog imena nisu mogli da zaključe koje sam nacionalnosti sve dok im to sam nisam rekao“, kroz osmeh priča Babić jednu od svojih anegdota.

„Hvatajte se kola toga”

Ako uđemo isključivo u nacionalne vode, videćemo da je tu međusobna saradnja retka, ali je u određenoj meri ipak ima. Kulturna društva koja pretežno neguju folklornu igru opredeljena su za nacionalne sadržaje, odnosno nacionalne igre. Međutim, zajedničkih nastupa je u prošlosti bilo.

„Zajedničkih nastupa bilo je nekoliko, sećam se recimo 2013. godine kada je gradonačelnik bio Željko Sabo i kada smo zajedno sa HKUD-om 'Dunav' na jedan program išli u Bač, gde smo imali i zajednički nastup. Zajedno smo bili u garderobi, orkestri su zajedno svirali i sveukupno bila je to jedna lepa manifestacija. U samom gradu svojevremeno smo nastupali u Radničkom domu na manifestacijama koje je organizovao Grad Vukovar, ali je u današnje vreme taj folklorni deo iz takvih manifestacija uklonjen. Sa druge strane, nikada do sada nismo pozvani na program 'Dunav svome gradu' na kojem nastupaju hrvatska kulturno-umetnička društva kako iz grada tako i iz okolnih sela" – kaže **Zoran Novoselac**, dugogodišnji član Prosvjetinog Ansambla narodnih igara iz Vukovara i voditelj dečije folklorne sekcije KUD-a „Sloga“ iz Vukovara.

Pored manjka međusobne saradnje nije bilo isključeno poslednjih godina videti i Hrvate koji igraju srpski folklor, kao što je to slučaj u Ansamblu narodnih igara.

„Tih nacionalnih razlika među nama nema, a mi smo vezani isključivo za srpski folklor, međutim u naše društvo je svako dobrodošao. Neko bi rekao da nema razlike između srpskih i hrvatskih igara iz Srema i Slavonije, ali svakako da ih ima. Nazivi igara su isti, samo se drugačije igraju, srpski folklor je malo življi“, ističe Novoselac i dodaje da bi voleo kada bi bilo sluha od strane gradskih vlasti da se napravi jedan zajednički program, celovečernji koncert srpskih i hrvatskih društava na kojem bi se predstavili ljudima koji žive u ovom gradu.

Pri tome, potrebno je naglasiti da KUD „Sloga“ ima tradiciju dužu od jednog veka i nekada je bio gradsko društvo u kojem su se igrale sve igre, a bile zastupljene sve nacionalnosti. Danas „Sloga“ neguje srpsku folklornu tradiciju što je, i po rečima našeg sagovornika, dobro i neophodno kroz prizmu očuvanja nacionalnog identiteta.

Ipak, identitetske forme ne isključuju drugoga i drugačijeg pa je neophodno da se nađe neki oblik saradnje za dobrobit kulture u širem smislu.

„Definitivno je da u sferi kulture fali objedinjujućih faktora, ali nemam pojma na koji to način treba da se napravi. Mislim da nema dovoljno ljudi koji bi tako nešto pokrenuli. Čak i kada neko nešto pokrene, dolaze sukobljene strane koje to onda hoće da svojataju, a ako ni jedna strana ne može da svojata, onda dolazi do potpunog uništenja jer ovaj grad ne može da ne bude nepodeljen, nažalost“, zaključuje Damir Babić.

Ovaj tekst je objavljen uz finansijsku potporu Agencije za elektroničke medije, iz Programa za poticanje novinarske izvrsnosti.